

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

1. De iure Diuino Electionem Episcoporum ad Summum Pontificem pertinere probatur. Ex p. 10. tr. 1. res. etiam 1.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

TRACTATUS IX.
 HISTORICO - THEOLOGICVS,
 DE
 PRISCO MORE
 ELIGENDI EPISCOPOS,
 contra quosdam Pseudo-Sorbonistas.

RESOLVTIO PRIMA.

De iure diuino Electionem Episcoporum ad Summum Pontificem pertinere probatur. Ex part. 10. tit. 1. Refol. etiam 1.

ERTVM est, quod de iure diuino electio Episcopi, neque ad Clerum, neque ad Populum, sed ad Romanum Pontificem spectat; cum enim inter grauissima Ecclesie negotia, quæ ad supremum Ecclesie Vniuersalis Pastorem, Iure diuino referri debent, Episcoporum electio censeatur, hinc perspicuum est, ad Romanum Pontificem, qui Ecclesie Ordinarius est Pastor, Episcoporum electiones spectare: Soli enim Petro, non Clero, aut Populo à Christo dictum fuisse *Pasce oues meas*: atque eidem Ecclesiam committam esse nouimus, vt inde colligeremus, eorum electionem, qui in partem sollicitudinis vocantur, ad ipsum quoque Iure diuino pertinere: Itaque, quod Episcoporum electiones absque Romani Pontificis autoritate fieri nequeant, patet per communem illam Scripturam, atque Ecclesie doctrinam, qua Petro, ac ipsius Successori Romano Pontifici, totius Ecclesie administrationis summam, à Christo collatam esse non ignoramus: Quo fit, vt grauissima quæque Ecclesie negotia, inter quæ Episcoporum ordinationes collocari solent; absque Romano Pontifice peragi nequeant; vt testatur Alexander I. *Epist. 1.* his verbis: *Relatum est ad huius Sanctæ & Apostolicæ Sedis Apicem, cui summarum dispositionum Causarum, & omnia negotia Ecclesiarum ab ipso Domino tradita sunt, quasi ad Caput ipso dicente: Tu es Petrus, & super te.* Quod etiam confirmat Concilium Nicænū 1. *Can. 2.* Id quoque præclare affirmant Nicolaus I. *Epist. ad Lotharium*, in qua illum deterreret, ne inconsulto Romano Pontifice Episcopum in Treuerensi Vrbe, & Agrippinæ Colonie ordinari permitat. Gregor in *Regul. lib. 2. Epist. 19.* vbi mandat his verbis: *Episcopus, dum fuerit postulatus, cum solemnitate decreti, subscriptionibus omnium roborati, & dilectionis tuæ testimonio literarum ad nos sacrandus occurrat.* Id tandem clarissime testatur *lib. 6. Ind. 11. Epist. 30.* ita ad Ioannem Subdiaconum scribens: *Quanto Apostolica Sedes, Deo auctore, cunctis prælata esse constat Ecclesiis, anto, & inter multiplices curas, & illa nos valde sollicitat, vbi ad conseruandum Antistitem nostrum expeditur arbitrium*

2. Dicendum est igitur, cum post acceptum Spiritum Sanctum Apostoli in omnem terram ad Euangelium prædicandum missi fuissent; constituebant per singulas ciuitates Episcopos, qui, quasi modo genitis infantibus Christi Fidelibus, lac præberent, illisque regerent, atque gubernarent. Verum iis Episcopis, qui immediatè ab Apostolis creati fuerant, vita functis; deinceps ius, consuetudine eligendorum Episcoporum Iure diuino deuoluta est ad Summum Pontificem, qui totius Christianæ Republicæ & Ecclesie clauum tenebat: At verò fera Imperatorum læuente tunc persecutione, locorum urgente distantia; Summis Pontificibus inter antra, & specus latitantibus, singulorum electiones Episcoporum à Summo Pontifice fieri haud facile, tutoque permittebantur: ideo Summus Pontifex huiusmodi electionis facultatem, Clero, Populo, propinquis item Episcopis relinquebat, atque perinde ac si à se ipso peracta fuissent, approbat. Et hæc omnia docent communiter Authores Catholici, quorum nomina possem hic vsque ad satietatem adducere.

RESOL. II.

De modo olim eligendi Episcopos. Ex part. 10. tract. 1. Ref. etiam 2.

§. 1. **D**Efuncto Episcopo alicuius Ecclesie, admonebatur Metropolitanus, vt Visitatorem Episcopum aliquem ex suis Suffraganeis mitteret, qui futuræ electioni præset; Populum & Clerum conuocaret, hortaretur, & doceret, quid in electione obseruandum. Vocabatur autem non tantum Clerus Ecclesie Matricis, sed etiam aliarum ciuitatis Paræciarum, imò & aliquando ex aliis Ecclesiis extra ciuitatem: Itemque de Monasteriis quidam seligebantur. Post omnium vota, & suffragia perquisita, componebatur Decretum electionis, quod communi omnium subscriptionum roboratum ad Metropolitanum mittebatur, à quo & confirmatio, consecratio, siue benedictio ordinandi postulanda erat; qui postea in formam electionis, & electi personam sedulo inquirebat; & eam demum confirmabat. Deinde in præsentia, tam eligentium, quam Episcoporum Comprovincialium, examinabatur. Quod si idoneus repetebatur; ante consecrationem Metropolitanum suo, professionem tradere tenebant, quæ fidei suæ declarationem, & subiectionem;